

høver ikke at tro, at vi staa saadan, at vi sige til os selv: Dersom vi nu stemme saadan og saadan, saa kommer det ærede Medlem for Løvel, og saa er den gall! Nej! Vi tør udmærket godt for det ærede Medlems Skyld. Jeg lagde Mærke til i Gaar, at den højtærede Konseilspræsident henvendte en Udtalelse til min Fører, det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og vilde prøve paa at sammenligne ham med Jacob von Thyboe; jeg tror ikke, den højtærede Konseilspræsident behøver at gaa udenfor sit eget Parti for at finde Jacob von Thyboer, der prale med deres Mod og hvad de tør og hvad de mene, at andre ikke tør gøre for dem. Jeg vil ikke sige, at det ærede Medlem for Løvel er en Jacob von Thyboe, men jeg vil kun til Slutning sige, at jeg føler mig overbevist om, at dersom Jacob von Thyboe havde levet i vore Dage, havde han temmelig sikkert været Statsrevisor og Formand for Venstrereformpartiet.

Rørdam: Jeg skulde ikke have taget Ordet ved denne Lejlighed, hvis det ærede Medlem for Løvel ikke direkte havde provoceret mig ved gentagne Gange i Gaar og i Dag i sin Tale at henvende sig til mig. Det ærede Medlem er noget i Modstrid med sin Konseilspræsident, de Herrer synes ikke ganske at være enige om Taktikken. Den højtærede Konseilspræsident forsøgte i sin Tale at behandle Folketingets Venstre saadan lidt en canaille, om jeg maa sige; han mente, at der var egentlig ikke megen Grund til at diskutere med dette Parti længere efter Valgene, nu havde det ikke meget at sige, o. s. v. Det ærede Medlem for Løvel fandt derimod megen Grund til at diskutere med os. Han henvendte en meget lang Tale til os, brugte overmaade mange mærkelige Ting, som han i øvrigt plejer van, i den Tale, han holdt til os. Det ærede Medlem talte nu for det første om, at han syntes ikke, at vor Agitation havde været rigtig heldig eller ført til noget synderlig godt Resultat. Jeg kan sige, at den har altid ført til omtrent lige saa godt Resultat, som det ærede Medlems Agitation har ført til. Det ærede Medlem var jo nede i min Valgkreds blandt andet og agiterede ved flere Møder. For ikke at komme alene — det ærede Medlem havde maaske ikke Tillid til sine egne Kræfter dernede, da han ikke var saa godt kendt — medførte han en Minister og Kredsens forhenværende Rigsdagsmand, det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn). Det

var ikke alene de Herrer, men jeg havde den Ære gentagne Gange at have Besøg af Ministre i min Valgkreds, foruden de Herrer, jeg har boende dernede til Stadighed, den højtærede Udenrigsminister og det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen). Hvad førte nu al den Agitation til dernede f. Eks.? Den førte for mit Vedkommende til det Resultat, at jeg gik 27 Stemmer tilbage i Tal fra sidste Valg. Det var omtrent 1 Stemme for hver af de Herrer, der var dernede for at agitere. Det er ikke noget synderlig stort Resultat, og hvad førte hele deres øvrige Agitation til paa Lolland-Falster? Den førte til, at Reformpartiet overhovedet blev fejlet ud paa Lolland-Falster. De mistede alle deres Kredse og faldt saa haardt, som de overhovedet kunde falde. Jeg tror ikke, det ærede Medlem for Løvel har nogen Grund til at være stolt af sin Agitation. Jeg vil i hvert Fald anbefale ham ikke en anden Gang at komme til Lolland-Falster, skønt nu er det ikke noget at gøre dernede mere; for saa vidt kunde han maaske komme igen. Det ærede Medlem for Løvel gjorde jo forskellige Betragtninger i Anledning af Valgene, og de forskellige Talere, der have haft Ordet, have jo gjort forskellige Betragtninger. Naar vi komme herind efter et Valg, hvor Vælgerne have fældet deres Højesteretsdom over vore Handlinger og Gerninger, er det naturligt og rimeligt, at vi se lidt paa Resultatet af Valgene. Jeg tror, det er ret godt at undersøge det. Det ærede Medlem for Løvel mente, at det var gaaet os overordentlig ilde, og i Glæden herover syntes han ganske at glemme, hvor galt det i Virkeligheden er gaaet Reformpartiet selv. Jeg har hørt den Betragtning fremsat fra flere Sider — og det tror jeg egentlig, der kan være noget i — at Valgene fik det Udfald, som man maaske egentlig, naar man tænker rigtig over det, kunde vente, de kunde faa. Efter at Reformpartiet var blevet opløst paa den Maade, som det skete, efter at Folketingets Venstre havde skilt sig ud, og de to Grupper bekæmpede hinanden, er den Betragtning gjort gældende, at det, man kunde vente, var, at begge de to Grupper maatte lide Nederlag ved Valgene og de andre Partier gaa mere sejr- rigt frem. Saaledes gik det jo ogsaa i Virkeligheden. Det var jo naturligt, at Socialdemokratiet, som havde Støtte af Folketingets Venstre, gik stærkest frem. Højre gik ogsaa noget frem, og det var maaske heller ikke saa underligt, at det moderate Venstre, som ikke førte nogen